Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

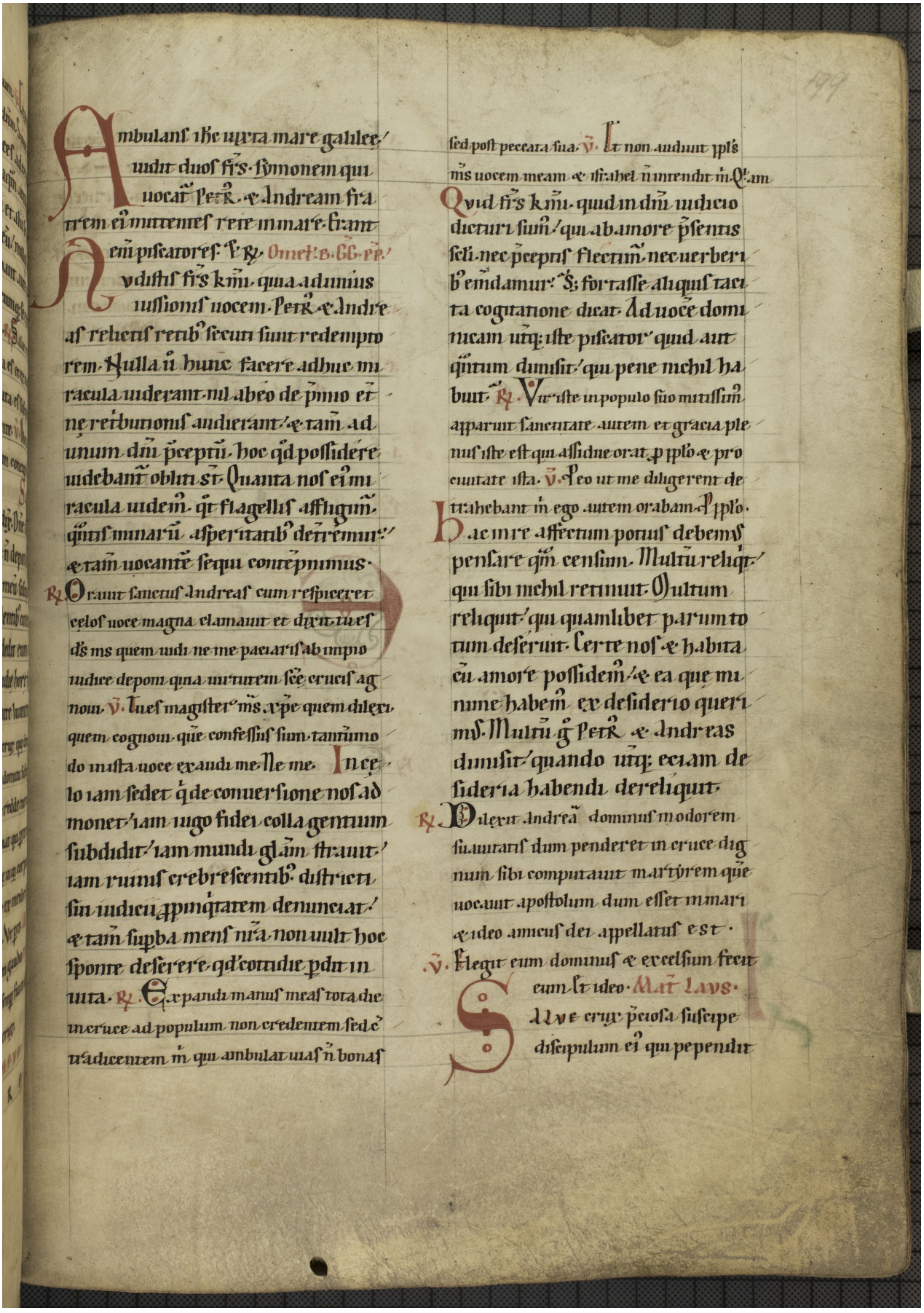

Ambulans ihc iuxta mare galilee / uidit duos fr̃s symonem qui uocat̃ petr̃m & andream fr̃a trem ei̇ mittentes rete in mare erant enim piscatores. ℣. ℟. Omet. b. gg. pp. / Vidit fr̃s k̃m. qua audiuius uissionis uocem. petr̃ & andre as relictis retib̃ secuti sunt redempto rem. Nulla ii hunc facere adhuc mi racula uiderant. nil abeo de p̃mio et ne retributionis audierant / & tam ad unum dñi p̃cptũ. hoc q̃d possidere uidebant̃ obliti sũt. Quanta nos ei̇ mi racula uidem̃. q̃ flagellis affligim̃ q̃ris mirari ũ. aspernatib̃ deferemur / & tam uocanti̇ sequi contemnimus. ℟. Oraui sanctus andreas cum respiceret crucem uocem magna clamauit et dixit. uae dñe ihc quem uidi ne me patiaris ab impio iudice deponi qua uirtutem sce crucis ag noui. ℣. Tues magister̃ ihc̃. xp̃e quem dilexi quem cognoui. quẽ confessus sum. tamũmo do mihi uoce exaudi me. Ille me Incre lo iam sedet q̃ de conuersione nos ad moneri / iam iugo fidei colla gentium subdidit / iam mundi glã̃ fr̃auit / iam ruinis crebrescentib̃ districti sin iudicii appinq̃tatem denunciat / & tam supba mens nr̃a non uult hoc sponte deserere. q̃d cotidie pdit in uita. ℟. Expandi manus meas tota die in cruce ad populum non credentem sed c̃ tradicentem m̃ qui ambulat uias n̄ bonas sed post peccata sua. ℣. Et non audiunt ppl̃s mis uocem meam & israhel n̄ intendit in q̃m Quid fr̃s k̃m. quid in dñi iudicio dicturi sum̃ / qui ab amore p̃sentis scli. nec p̃cepti flectim̃ nec uerberi b̃ emendamur. & forte aliqui tacita cogitatione dicat. Ad uocẽ domi nicam utq; iste piscator̃ quid aut q̃ntum dimisit / qui pene nichil ha buit. ℟. Vir iste in populo suo mirabilis̃ apparuit sanctitate autem et gracia ple nus iste est qui assidue orat p ppl̃o & pro cunctate ista. ℣. Peo ut me diligerent de trahebant m̃ ego autem orabam. p ppl̃o. Hac in re affectum ponus debemus pensare q̃m censum. Multũ reliq̃ / qui sibi nichil retinuit. Q multum reliquit / qui quamlibet parum to tum deseruit. Certe nos & habita cũ amore possidem̃ / & ea que mi nime habem̃ ex desiderio queri mus. Multũ q̃ petr̃ & andreas dimisit / quando utq; eciam de sideria habendi dereliquit. ℟. Dilexit andreã dominus modorem suam tanq̃ dum penderet in cruce dig num sibi computauit martyrem quẽ uocauit apostolum dum esset in mari & ideo amicus dei appellatus est. ℣. Elegit eum dominus & excelsum fecit eum. Et ideo. Mat̃ laus. Aue crux p̃ciosa suscipe discipulum ei̇ qui pependit